

Cada vegada, coneixem millor la situació social i econòmica en la qual vivia Jesús en la Galilea dels anys trenta. Mentre a les grans ciutats de Tiberíades i Seforis s'acumulaven les riqueses, a les perifèries creixia la misèria i la fam. ***Mentre espoliaven els pagesos, els terratinents edificaven graners sempre més grans.***

En aquest Evangeli de Lluc, Jesús ens revela allò que pensa de aquesta situació, tan allunyada del Projecte de Déu per un món més just i més humà per a tots. Denunciant els abusos dels grans propietaris, revela la llur ***bogeria.***

Un ric terratinent està sorprès per l'abundància de la collita. S'ho va rumiant. El seu monòleg mostra la lògica forassenyada dels poderosos que només viuen per aplegar més riqueses i més benestar. Tirarà a terra els seus antics graners per fer-ne de més grans encara. Hi posarà tot el seu gra, pensant-se tranquil : ***“Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te.”*** La seva existència queda reduïda a gastar tot allò que ha acumulat. Al centre de les seves preocupacions, només el seu benestar.

Ni tan sols hi ha lloc per a Déu.

els homes, les dones i els infants que treballen en les seves terres ***no existeixen.*** Déu contestarà amb contundència : ***“Vas errat !”***

Les desigualtats avui creixen de una forma exponencial : ***els rics esdevenen cada vegada més rics, i les pobres cada vegada més pobres.***

Tot això és la conseqüència directa de la ***ceguesa mortífera*** on ens hem instal·lats tant a gust : al lloc de la ***cooperació amical***, de la ***solidaritat***, de la ***recerca del bé comú***, nosaltres — humanitat — ens hem deixat tancar en una ***competició cada vegada més ferotge***, una ***rivalitat cada vegada més cruent*** que ens ***“buida” físicament, espiritualment i humanament*** per enriquir encara més els poderosos d'aquest món.

Des de l'església de Jesús, poder hauríem de reaccionar contra aquesta follia que està guiant avui dia la nostre història.
El Papa Francesc no para de dir-nos-ho.